

DODEKAÉDER

Dodekaéder a Világban

5. kiadás

SCAN ME

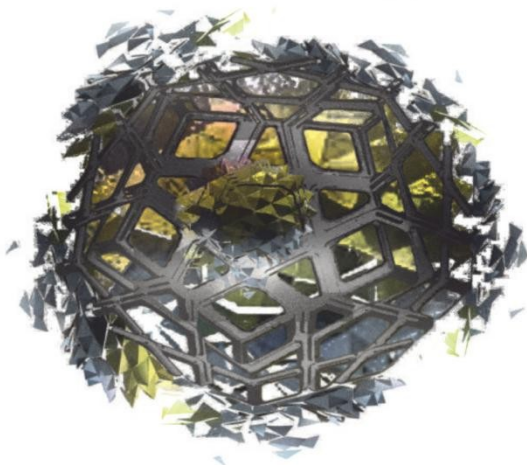
Töltsd le a QR kód olvasót a telefonodra, hogy elsők között olvasd folyóiratainkat

DODEKAÉDER

a Dodekaéder informális csoport sorozata és
folyóiratkiadási programja

Sorozatot szerkesztette: Seres Dávid
Zvolenszki Zoltánné Kiss Anikó
Üveges Hajnalka
Károlyiné Polhammer Katalin
Seresné Gyöngyi

A Dodekaéder folyóiratot ingyenesen letöltheti
a dodekaeder.webnode.hu-folyoiratok oldalról
e-mail cím: hatizsak0101@gmail.com

DODEKAÉDER

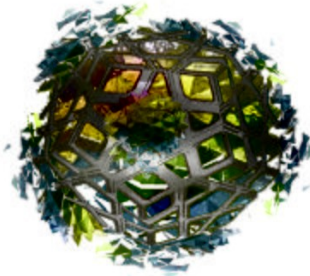
Bevezető

A DODEKAÉDER küldetése, hogy az első forrás legyen az autizmushoz, az Asperger -szindrómához és más átható fejlődési rendellenességekhez kapcsolódó gyakorlati megoldásokhoz. Független kiadó, akik az autizmussal élőket, szakembereket és a szülőket egyaránt megcélozzák. Arra törekszünk, hogy olyan kiadványokat kínáljunk ingyen, hogy a fontos források ne legyenek korlátozottak azok számára, akik érdeklődnek az autizmussal élők világa iránt. Nagyörömmel vesszük ha megosszák velünk a gondolataikat, véleményeiket, hogy olyan folyóiratot kínáljunk, amelyek gyakorlati megoldásokat kínálnak és olyan szemléletet formál amiben emberként tekint az egyénre és nem megkülönböztetést tesz, valamint a szülőknek, tanároknak vagy más személyeknek, akik dolgoznak vagy élnek a kérdések választ kapjanak. .

Fontos a sokszínűség elfogadása. A neurodiverzitás többnyire pozitív, mivel az egyenlő bánásmód és elfogadás felé való elmozdulást jelenti az autista spektrumban élők számára.

Az oldalakat mind azok töltik meg kik szeretnék publikálni saját történetükkel, vagy számára fontos szakmai dolgot szeretne megjelentetni. Olvasók és publikálók számára működtetett weboldal.

Várjuk az írásait: hatizsak0101@gmail.com címre

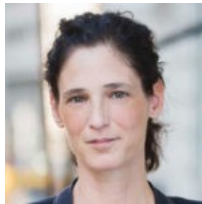
Tartalomjegyzék

Forrás: Skatulya

<https://skatulya.hu/autizmus/dr-damian-milton-es-dr-jill-bradshaw-10-szabaly.php>

Szerző: Solt Anna/2022-09-01

About The Author

Solt Anna

Anna pedagógus, kifejezetten komfortosan érzi magát autista gyerekek és felnőttek társaságában. Kíváncsiság, folytonos keresés, nyugtalan bizonytalanság jellemzi. Jobban szeret kérdezni, mint válaszolni, a barátai úgy ismerik, mint az ember, aki túl gyakran kérdezi: pontosan mire gondolsz?

Dr. Damian Milton és Dr. Jill Bradshaw: 10 szabály

AUTIZMUS, KIADVÁNY

Könyvajánló Recept Így vált magyarul is olvashatóvá a „10 szabály arra, hogyan szűrj el a kommunikációt, amikor autista emberekkel vagy értelmi fogyatékosággal élő emberekkel kerülsz ...

Recep

1. végy egy kutatót, aki komfortosan érzi magát a határainkon túl íródott szakirodalom olvasásában és nem sajnálja az időt arra, hogy a megszerzett információit továbbadja (Petri Gábor)
2. egy gyógypedagógust, aki kellően nyitott és ritkán fárad el, rendelkezik az önirónia és önreflexió képességével (Farkas Gyöngyi Karolina, Symbo Alapítvány)
3. és egy céget, amelyik annak ellenére, hogy közvetlen érdeke nem fűződik hozzá, mégis kész pénzt fektetni egy projektbe, csupán azért, mert társadalmi szempontból értéket talál benne (Inter-Metál Recycling Kft.)
4. ha ez mind megvan, akkor már nem hiányzik más, mint egy kiadvány, ami tud olyat mondani, amit még nem hallottunk, olyan módon, amihez nem vagyunk hozzászokva, azoknak, akik képesek meghallani azt is, amit nem esik jól hallani. (Damian Milton és Jill Bradshaw: 10 szabály)

Így vált magyarul is olvashatóvá a „**10 szabály arra, hogyan szúrd el a kommunikációt, amikor autista emberekkel vagy értelmi fogyatékosággal élő emberekkel kerülsz kapcsolatba... és arra is adunk tippeket, hogy mit tehetsz a siker érdekében.**”

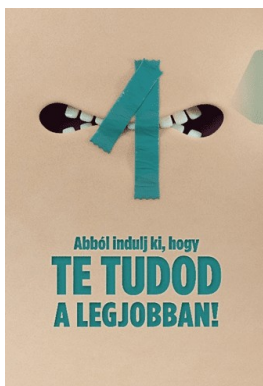
Mivel ez egy könyvajánló, megengedhetem magamnak, hogy ne objektív tényeket, hanem szubjektív véleményt fogalmazzak meg, hiszen önmagában az, hogy olvasásra ajánlom a fent említett könyvet, már egy állásfoglalás. Kezdem azzal, hogy bár a receptben kiadványként hivatkoztam rá, valójában ez a rövidnek tűnő olvasmány annyira sok információt tartalmaz, ami alapján véleményem szerint megérdemli, hogy könyvnek nevezzük.

Ez tűnhet egy teljesen lényegtelen különbségtételnek, de mégsem az. Itt a látszólagos ellentmondásokra szeretném felhívni a figyelmet. Előfordul, hogy pár mondat olyan gondolatokat indít el az olvasóban, ami messzebbre vihet, mint több száz oldalnyi szöveg. Senkit se tévesszen meg ezért, hogy a 10 szabály csupán 44 oldal, ahogy az sem, hogy a stílusa alapján gondolhatnánk akár azt is, hogy a téma, amit feldolgoz, leginkább egy könnyű nyári koktélnak hasonlít. Ez a könyv ugyanis a megtévesztések könyve.

A két szerző nagy mágus, miközben olvasom, érzem, hogy belül mosolygok (vagy talán kívül is), majd azon kapom magam, hogy szép lassan elkezdek feszengeni. És egyre gyakrabban kúszik be a gondolat: „ez elég gáz...”, aztán: „remélem én nem...”, végül: „ne, ezt én is...”. Mire leteszem a könyvet, félig megsemmisülök (még jó, hogy csak félig). Úgy érzem, hogy az öniróniából az átlagosnál egy csipetnyivel többre volt szükségem ahhoz, hogy a helyére tudjam tenni a fejemben, amit olvastam. Most ezekből a gondolatokból szeretnék néhányat megosztani, hátha fel tudom csigázni annyira a

közönséget, hogy a cikk elolvasása után semmi másra ne vágyjanak jobban, minthogy hozzám hasonlóan elmerüljenek és aztán pár méterrel arrébb felbukkanjanak.

„Mert neked rengeteg tapasztalatod van a kommunikációról, hiszen folyton ezt csinálod! Ha valakinek, hát neked tudnod kell, hogy mi működik a legjobban! Még véletlenül se beszélj a családommal, akik jól ismernek engem. Végül is kik ők? Honnan is tudhatnák?!”

Így indul a könyv az első szabállyal. Jó, tehát rögtön az elején egy balhorog. A szerzők szerencsére nem elégedtek meg azzal, hogy felsorolják a hibázási lehetőségeket. Sőt, több helyet szántak a pozitív példáknek, ami nem csupán elméleti síkon, hanem a gyakorlat szintjén is irányadó:

„Próbáld meg az én helyembe képzelni magad, és ne a saját tapasztalataidból leszűrt feltevéseidre építs, mivel ezek valószínűleg jelentősen eltérnek az én tapasztalataimtól.”

Micsoda? Ezt hogy csináljam? Hogyan tudok másra építeni, mint arra, amit eddig az életem során tapasztaltam? Senki se mondta, hogy könnyű lesz – hallom a saját belső hangom, és olvasok tovább, hátha közelebb kerülök a megoldáshoz:

„Beszéljess a családom tagjaival és azokkal, akik jól ismernek engem!”

Tehát így, ez tiszta beszéd. Itt egy kicsit megnyugszom, végre valami, amit talán eddig is így csináltam. Én persze szerencsés helyzetben vagyok, mert gyerekekkel dolgozom, az ő szüleiket könnyű megkérdezni, velük tudok beszélgetni, tanácsot kérni, együtt gondolkozni. Ráadásul a körülmények, amik között dolgozom, lehetővé teszik, hogy szoros és folyamatos kapcsolatban legyünk. De tudom, hogy sokan vannak, akik alig vagy egyáltalán nem találkoznak a szülőkkel vagy más családtagokkal, barátokkal, így rengeteg fontos információ elsikkad, ami nélkül a valódi megismerés lehetősége elvész. Arról nem is beszélve, hogy optimális esetben nem egy szakember gondolkodik a megoldandó helyzetekről, hanem egy csapat, aminek egyenrangú tagja az érintett, az ő családja, és a szakemberek.

A közös gondolkodás megsokszorozza a helyes döntéshozás esélyét, ezt elengedni nem egy bölcs döntés.

„Derítsd ki, hogy én miről szeretek kommunikálni!

Derítsd ki, hogy én hogyan szeretek kommunikálni!

Derítsd ki, hogy én kivel szeretek kommunikálni! A velem sikeresen kommunikáló emberekben mi a közös, mit csinálnak jól?”

Arra gondolok, hogy hányszor hangzott már el az én rövid pályafutásom alatt is, hogy „nem tudunk alkalmat adni a gyerekeknek arra, hogy elmondják, mit szeretnének, mert annyira szoros a napirend, mindennek

megvan a maga ideje” (a példák, amiket hozok, gyerekekről szólnak, nekem ebben van tapasztalatom, de valószínűnek tartom, hogy a felnőtteknek sincs több lehetőségük kifejezni a saját szándékaikat, gondolataikat).

Holott a kommunikációhoz való jog mindenkit egyformán megillet. Ezt a jogot azonban a jelenlegi rendszer nem biztosítja. Az autista gyerekek kommunikációhoz fűződő jogai nap mint nap sérülnek, ebben a változás szinte mérhetetlenül lassú. A mai magyar valósághoz képest elérhetetlennek tűnő távolságra vagyunk attól, hogy arról beszéljünk, hogy miről, hogyan és kivel szeretne egy autista és/vagy értelmi fogyatékos gyerek/felnőtt kommunikálni. Hiszen még azt sem értük el, hogy a kommunikációt alapvető jogként biztosítsuk mindannyiuk számára. Amíg a gyógypedagógiai gyakorlat sokszor elsődleges célként az autista gyerekek számára az együttműködést jelöli ki, addig nem várhatjuk, hogy az autista felnőttek képviselni tudják a saját érdekeiket, kiálljanak magukért, küzdjenek a jogaikért, hiszen ennek az alapját nekünk, felnőtteknek gyerekkorban kell letenni. Lehetőséget adva arra, hogy a gyerekek kezdettől fogva mondhassanak nemet arra, ami nem jó nekik és ezt a felnőttek vegyék komolyan. Legyenek választási lehetőségeik, tanuljanak önmagukról olyan módon, hogy az az önértékelésüket, az önmagukba vetett hitet erősítse, tanulják meg szeretni magukat.

„Vedd figyelembe a környezetet! Rengeteg múlhat azon, ha nekem túl erős a fény, túl zajos vagy túl zsúfolt egy helység. Lehet, hogy emiatt egyáltalán nem tudok se a kommunikációra, se az interakcióra koncentrálni.”

Bár régóta és sokat beszélünk a szenzoros érzékenységekről, a napi munka során a legtöbb esetben mégsem tudjuk szempontként figyelembe venni. Hogy miért? Mert az óvodai, iskolai csoportok, osztályok túlszűfoltak, a szükségesnél jóval kisebb területen kell osztozniuk a gyerekeknek, nincs hova kilépni, ha az ingerek mennyisége már elviselhetetlenné válik. Sok

gyerek a folyosón vagy a raktárban kapja meg az egyéni óráit, mert nincs másra lehetőség. Persze, nem tudunk a gyerekeknek önérvényesítést tanítani, nem tudunk mintát adni arról, hogyan kell kiállni ki a jogaikért, mert mi sem állunk ki a sajátunkért. Nem lázadunk a minőségi munkára alkalmatlan munkakörülményeink ellen, nem lázadunk az autista gyerekekért, felnőttekért, akik sokkal többet veszítenek, mint amit mi most fel tudunk mérni. Addig kéne ordítani, amíg meg nem hallják fönt,

bárménnyire is kilátástalannak tűnik ez most, az „Állj ki magadért” parancsát komolyan kell venni, így tudunk csak kiállni másokért, értük.

„Szánj rá időt és energiát, hogy felismerd és megjegyezd, amikor jól működik a kommunikáció (kivel, miről, hol, hogyan és mikor?).”

Gyakran figyeljük meg azokat a helyzeteket, amik nehézséget okoznak, de nagyon ritkán azokat, amik mindkét fél számára elégedettséget, örömet okoznak. Csak a próba kedvéért fordíthatnánk egyet a gyakorlaton.

„Légy nyitott és rugalmas, készülj fel rá, hogy hibázni fogsz. Fontos, hogy tanulni is tudj a hibáidból.”

Igen, próbálok, tényleg, néha sikerül is, vagy legalábbis azt gondolom, hogy sikerül. A hibákból tanulni nem könnyű, szükséges hozzá a tudatos

rugalmasság. A zsigerből érkező válaszok, megoldások helyett tudatosan reagálni folyamatos éberséget igényel. Ahogy a gyerekek szokták mondani: megígérem, hogy jól fogok viselkedni (aztán meglátjuk, hogy mennyire sikerül).

Megkímélem az olvasót attól, hogy a maradék 9 szabály mondatairól hasonló részletességgel elmélkedjek. A könyv tartalma rengeteg gondolkodni valót ad, a szöveg nagyon élvezhető, köszönhető ez Gether Dénes remek fordításának. És Gróf Péter grafikái olyan szervesen illeszkednek a szöveghez, mintha az eredeti könyvből vettük volna át.

A könyv díjmentesen letölthető a symbo.hu és a skatulya.hu oldalról.

Töltsék le, olvassák el. Minél többen olvassuk, annál nagyobb esély van arra, hogy szép lassan azért mégis változzon valami.

<https://skatulya.hu/kiadvany/10-szabaly.php?fbclid=IwAR1icsrrc938bjWWCNDBbN3zM82fQ4jqwBIVyaEgtJISw2AW9BhMD0FHc5Ahttps://symbo.hu/bolt/>

A könyvajánló eredetileg az Esőember magazinban jelent meg 2022. júniusában.

Dodekaéder a világban

A DODEKAÉDER küldetése, hogy az első forrás legyen az autizmushoz, az Asperger -szindrómához és más átható fejlődési rendellenességekhez kapcsolódó gyakorlati megoldásokhoz. Független kiadó, akik az autizmussal élőeket, szakembereket és a szülőket egyaránt megcélozzák. Arra törekszünk, hogy olyan kiadványokat kínáljunk ingyen, hogy a fontos források ne legyenek korlátozottak azok számára, akik érdeklődnek az autizmussal élők világa iránt. Nagy örömmel vesszük ha megosszák velünk a gondolataikat, véleményeiket, hogy olyan folyóiratot kínáljunk, amelyek gyakorlati megoldásokat kínálnak és olyan szemléletet formál amiben emberként tekint az egyénre és nem megkülönböztetést tesz, valamint a szülőknek, tanároknak vagy más személyeknek, akik dolgoznak vagy élnek a kérdések választ kapjanak. .

Fontos a sokszínűség elfogadása. A neurodiverzitás többnyire pozitív, mivel az egyenlő bánásmód és elfogadás felé való elmozdulást jelenti az autista spektrumban élők számára.

Az oldalakat mind azok töltik meg kik szeretnék publikálni saját történetükkel, vagy számára fontos szakmai dolgot szeretne megjelentetni. Olvasók és publikálók számára működtetett weboldal.

Várjuk az írásait: hatizsako101@gmail.com címre

Következő folyóiratunk témája: Szembesülés az autizmussal

Azzal, hogy más vagyok mint a többi, diagnózis, hogy éli meg...

Felnőttkori diagnózis

Ezzel kapcsolatban várjuk írásaikat, hozzászólásaikat.

A dodekaeder.webnode.hu weboldalon letölthető

DODEKAÉDER

MINDEN JOG FENNTARTVA!

Tilos a folyóirat bármelyik részét sokszorosítani, reprodukálni akár elektronikus, akár mechanikus úton, beleértve a fényképeszeti vagy más módokat is, bármilyen információtároló és visszakereső rendszerben tárolni, a Dodekaéder informális csoport előzetes írásos engedélye nélkül!

A borítón és a folyóiratban alkalmazott grafikai, színbontási, szerkesztési és tördelési megoldások, a képek, logók, szlogenek, írások és címek önálló szerzői jogi védelem alatt állnak.

Engedély nélküli felhasználás, másolás, utánpótlásuk jogszabályba ütközik, és büntetőjogi felelősséggel jár.

weblap: dodekaeder.webnode.hu

